

vil, og naar man gaar stik imod det, som kommer frem, synes det mig, at den naturlige Følge maatte være den, at man maatte stille noget andet i Stedet. Derfor afventer jeg nu, at det ærede Medlem Hr. Stauning, vil oplyse mig om, hvad det er, han vil paa dette Omraade, saa at vi kan se, hvad det er, og overveje dette Spørgsmaal.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til at oplæse et lille Stykke. Det ærede Medlem fastholder jo fremdeles, at vi „vandt den store Gevinst i det heldigste Tilfælde“. Jeg vil derfor gerne stille det ærede Medlem overfor en Udtalelse fra et Blad, der staaar det ærede Medlem nær. Der læses i „Politiken“ for 16. April 1920 følgende: „Vi Danske havde ikke regnet med, at Danmark var de samme økonomiske og politiske Love underkastet som Kontinentets Lande, og at den samme Følelse af Usikkerhed og Ophidselse, der havde bemægtiget sig alle andre Folkelag og lagt adskillige af dem øde, ogsaa som enhver anden europæisk Syge vilde forplante sig til os. Stigende Usikkerhed i vore Arbejdsforhold, Ødselhed i alle Samfundslag, samfundsødelæggende Standsninger af Handel og Skibsfart og endelig en uværdig Strid om Landets store nationale Spørgsmaal — alt dette i Forening har omsider bragt os i en Stilling, der kort kan udtrykkes saaledes, at Danmark er et Land i Nød.“ Dette staaar jo ikke i det allerbedste Forhold til det, som det ærede Medlem siger: at vi vandt „den store Gevinst i det heldigste Tilfælde“. „Politiken“ plejer fra gammel Tid at være Organ for den højeste Oplysning, og jeg tror, den i dette Tilfælde har Ret og det ærede Medlem Uret.

Men det ærede Medlem gaar videre. Det ærede Medlem sagde, at „finansielt var Forholdet det, at Statskassen var i Stand til at imødegaa alle Krav, som var ventet“ — det er vist dette sidste, man skal lægge Mærke til — „alle uden Undtagelse. De Tal, man fra Venstres Side i saa Henseende opererer med, og som den ærede Ordfører for Partiet Venstre stadig arbejder med, er som bekendt ikke rigtige.“ Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvem det er bekendt for. Er det det ærede Medlem, det er bekendt for? Jeg har gjort gældende,

at det Budget, der var lagt for 1920—21, og som ganske vist viste et Overskud paa Budgettet af 141 Mill. Kr., overhovedet ikke kunde holde. Det er selvfølgelig vanskeligt at vide, hvor meget det ærede Medlem havde ventet, der skulde komme yderligere paa dette Budget, derfor vil jeg helst fremsætte mine Bemærkninger i Spørgsform til det ærede Medlem.

Der var jo adskillige Efterregninger fra det ærede Medlems Side, de skulde betales, og jeg har skrevet nogle af dem op. Der var Kornloven, det var 34 Mill. Kr.; der var Kartoffelkontoen, det var 800 000 Kr.; der var Statens Bomuldsfrøekagekonto, det var 9,5 Mill. Kr.; der var Udgifter vedrørende det slesvigske Afstemningsomraades Vareforsyning m. m. i Høstaaret 1919—20, det var 6,1 Mill. Kr. Det bliver 50½ Mill. Kr., disse Poster udgør. Derfra skal trækkes en Indtægt, der fremkom paa andre økonomiske Foranstaltninger, paa 2,4 Mill. Kr. Saa har vi 48 Mill. Kr. igen. Disse Udgifter var ført over paa Landbrugsministeriets Budget, medens de tidligere havde været paa Indenrigsministeriets. Men paa Indenrigsministeriets Budget var der ogsaa en Konto, „De kommunale Dyrtidslove“, stor 17,7 Mill. Kr. og „Andre Foranstaltninger“ 10,4 Mill. Kr. Det bliver 28 Mill. Kr. Naar de lægges til de 48 Mill. Kr., bliver den Efterregning, der virker paa Statsregnskabet 1920—21, 76 Mill. Kr.

Dertil kommer den nye Kornlov, og jeg vil tro, at det ærede Medlem ogsaa havde ventet den. Det er umuligt at tænke sig, at det ærede Medlem skulde mene, at vi kunde undgaa en Kornlov det sidste Aar. Nu kan det ærede Medlem kritisere Beregningerne og Opstillingen saa meget, han vil; i denne Forbindelse betyder det intet. Thi det ærede Medlem har aldrig forsøgt med sin Kornlov at drage fremmed Kapital her til Landet, og jeg kan derfor gaa ud fra som ganske sikkert, at det vilde det ærede Medlem heller ikke have forsøgt det Aar. Her er der en Udgiftspost, der er ført paa for det Aar, paa 60 Mill. Kr. Lagt til de 76 Mill. Kr. giver det 136 Mill. Kr.

Dertil kommer, at de forhøjede Lønninger, som virker paa Budgettet for 1920—21, rent bortset fra Statsvirksomhederne, paa den øvrige Finanslov vil virke med mindst 35 Mill. Kr. Jeg skal senere komme